

Stichting Raad van Arbitrage voor Metaalnijverheid en -Handel

JAARVERSLAG OVER 2016

De samenstelling van het Dagelijks Bestuur was eind 2016 als volgt:

DAGELIJKS BESTUUR

		<u>jaar van aftreden</u>
Voorzitter:	mr. ing. E.R.C. van Toorenborg	2017
Ondervoorzitter:	ir. J.C. van der Poel	2017
Leden:	ir. F. Sperling	2017
	mr. ing. D.H. Poelman	2017
Secretaris/penningmeester:	mr. J.P. van den Berg	

Het Algemeen Bestuur was eind 2016 als volgt samengesteld:

De Maatschappij

ir. J.C. van der Poel	Apeldoorn	2017
ir. C. Metselaar	Uden	2017
ir. H.H.M. Witteveen	Voorburg	2017

Koninklijk Instituut van Ingenieurs KIVI

prof. dr. ir. L.A.M. van Dongen	Eindhoven	2019
mr. ing. D.H. Poelman	Delft	2017
ir. F. Maatje	Sassenheim	2019

NLingenieurs

ir. F. Sperling	Hoevelaken	2017
ir. D.A. van Valkenburg	Driebergen	2017
vacature		

Het Algemeen Bestuur had eind 2016 één vacature.

In 2016 zijn dertien zaken aangebracht. Van alle nog lopende zaken werden vijf zaken ingetrokken.

De Raad had eind 2016 zeventien zaken in behandeling; één zaak uit 2014, zes zaken uit 2015 en tien zaken uit 2016.

In 2016 is in twee zaken vonnis gewezen. Eén zaak betrof een kort geding. In beide zaken trad één arbiter op.

Het jaar werd afgesloten met een negatief resultaat van € 20.974,--.

Den Haag, juni 2017

J.P. van den Berg

OVERZICHT VAN DE IN 2016 BEHANDELDE ZAKEN

1. VONNIS van 12 september 2016, gedeponerd op 19 september 2016
Zaaknummer: 15/10
Arbiter: mr. ing. D.H. Poelman

Dwaling; partiële vernietiging overeenkomst; waarschuwingsplicht; verrekening

V. verkeerde tijdens het sluiten van de overeenkomst met A. voor de (resterende) werkzaamheden voor een project in de veronderstelling dat A. uit hoofde van een eerder met X. gesloten overeenkomst een bedrag betaald had gekregen van € 50.250,--, terwijl A. in werkelijkheid een bedrag had ontvangen van € 100.500,--. Arbiter acht het aannemelijk dat V. deze overeenkomst bij een juiste voorstelling van zaken niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben gesloten, aangezien V. tijdens de onderhandelingen het standpunt heeft ingenomen dat voor de resterende werkzaamheden een aanneemsom diende te worden overeengekomen ter hoogte van de tussen X. en A. geldende resterende aanneemsom.

Naar het oordeel van arbiter had A. V. moeten inlichten omtrent hetgeen zij wist van de dwaling. Uit de stellingen van A. volgt immers dat zij wel rekening gehouden heeft met het bedrag dat aan haar is betaald. Het moet A. ten tijde van het sluiten van de overeenkomst duidelijk zijn geweest dat V. bij het sluiten van de overeenkomst uitging van een tussen X. en A. onjuiste resterende aanneemsom, en dat de hoogte van de resterende aanneemsom voor V. een wezenlijke rol speelde bij de prijsvorming.

V. had ook zelf op de hoogte kunnen zijn van het bedrag dat door X. aan A. was betaald, nu V. dit eenvoudig in de administratie had kunnen nagaan. Dit betekent echter niet dat A. geheel is ontslagen van haar verplichting om V. te waarschuwen, nu het haar duidelijk was dat V. uitging van een onjuiste voorstelling van zaken. Onder die omstandigheden behoren partijen elkaar op zulke vergissingen te wijzen. Doordat A. niet aan haar waarschuwingsplicht heeft voldaan, is de overeenkomst wegens dwaling vernietigbaar.

Arbiter begrijpt de vordering van V. zo dat verzocht wordt ex artikel 6:230 lid 2 BW de gevolgen van de overeenkomst van het door dwaling geleden nadeel op te heffen door de overeenkomst gewijzigd vast te stellen, met terugbetaling van het teveel betaalde bedrag van € 50.250,--. Arbiter heft het nadeel echter gedeeltelijk op. Arbiter acht het niet redelijk om het nadeel van de dwaling volledig voor rekening van A. te brengen. A. had V. weliswaar behoren te informeren over de dwaling, maar daar staat tegenover dat V. zelf op eenvoudige wijze had kunnen nagaan welk bedrag door X. was betaald. Door dit niet te doen heeft V. zelf het risico genomen dat zij van onjuiste bedragen uitging. Arbiter

deelt het nadeel in gelijke delen over partijen, en wijzigt de door V. en L. overeengekomen aanneemsom door dit met € 25.125,- te verlagen.

V. heeft nog gesteld dat A. voor meerwerk een bedrag verschuldigd is, welk bedrag zij met het door V. verschuldigde verrekent. Dit beroep op verrekening wijst arbiter toe.

Arbiter acht het redelijk dat partijen de arbitragekosten delen en dat elke partij de eigen kosten van juridische bijstand dragen.

2. VONNIS IN KORT GEDING van 15 september 2016

Zaaknummer: 16/07

Arbiter: ir. B. Schot

Kort geding; bevoegdheid, terhandstelling algemene voorwaarden; ALIB 2007; samenhang met oordeel rechtbank over bevoegdheid

Arbiter moet zijn bevoegdheid ontlenen aan een schriftelijke overeenkomst tot arbitrage. Artikel 1021 Rv bepaalt dat daarvoor voldoende is een geschrift dat in arbitrage voorziet of dat verwijst naar algemene voorwaarden welke in arbitrage voorzien en dat door of namens de wederpartij uitdrukkelijk of stilzwijgend is aanvaard.

Op grond van de door L. voor akkoord getekende opdrachtbevestiging van W. is W. van oordeel dat de ALIB 2007 van toepassing zijn. L. betwist de toepasselijkheid van de ALIB 2007 op de overeenkomst tussen partijen en heeft de vernietiging ingeroepen, omdat de ALIB 2007 haar door W. niet ter hand zouden zijn gesteld. In haar vonnis van 22 juni 2016 heeft de rechtbank Den Haag – vooralsnog – aangenomen dat de ALIB 2007 bij het sluiten van de overeenkomst tussen partijen aan L. ter hand zijn gesteld en heeft de rechtbank L. toegelaten hiervan tegenbewijs te leveren. L. heeft aangegeven te menen dit tegenbewijs te kunnen leveren. In dit kader zullen getuigenverhoren plaatsvinden bij de rechtbank.

Arbiter is van oordeel dat hij niet vooruit kan lopen op het definitieve oordeel van de rechtbank over de terhandstelling van de ALIB 2007 aan L. en – in het verlengde hiervan – over de vernietiging van de ALIB 2007 door L. Dit betekent dat arbiter op dit moment niet kan oordelen over de toepasselijkheid van de ALIB 2007 op de overeenkomst tussen partijen. Arbiter kan zijn bevoegdheid dan ook niet op artikel 18 lid 2 van de ALIB 2007 baseren. Nu arbiter ook anderszins niet is gebleken van een geschrift dat in arbitrage tussen partijen voorziet, acht arbiter zich onbevoegd van de vorderingen van L. kennis te nemen.

Arbiter acht het redelijk dat L. de kosten van deze arbitrage draagt. Verder acht arbiter het redelijk dat L. de kosten van juridische bijstand van W. vergoedt tot een bedrag van € 2.500,-.